

bigist den ærede Ordfører uheldigvis. Endelig mener jeg, som der ogsaa staar i Betænkningen, at de Uretfærdigheder, som nu finde Sted med Hensyn til Valgtredsønes Inddeling, ere saa store, at det er fuldkommen rimeligt og naturligt at sige, at en Ændring som denne i Valgloven bedst sættes i Forbindelse med en Omordning paa dette Omraade. Det er ganske rigtigt, at et Lovforslag som dette kunde meget godt vedtages uden denne Omordning; men naar jeg nu har søgt at overbevise den ærede Ordfører om, at det vilde være ganske ubetimeligt at vedtage det, og at Ændringer i denne Retning med Hensyn til Valgtredsønes Omordning absolut maa siges at være foreslaaende, idet det ved tidligere Behandlinger er erkjendt fra alle Sider, at Mar 1890 i alt Fald vilde være et meget passende Tidspunkt til paany at optage disse Forhandlinger, som jo saa maa gaa i en eller anden af de Retninger, som tidligere have været foreslaaede, — eller muligt vil man kunne fremkomme med et helt nyt Forslag til en Omordning af Valgtredsøene — saa siger jeg, at der er en naturlig Anledning til at sætte disse Ting i Forbindelse, og deraf kommer tillige den Udtalelse, at denne Reform bedst og hensigtsmæssigst fremmes ved et Regjeringsforslag, fordi den udtræder en Forberedelse, som Regjeringen er bedst i Stand til at iværksætte. Og netop fordi jeg mener, at denne Reform bør komme i Forbindelse med de andre Reformers, mener jeg ogsaa, at den Udtalelse kan være berettiget, at det vilde være rigtigt, om hele denne Sag blev optagen til Forhandling i Regjeringen og forberedt der, saa der fra den Side kunde fremkomme et Lovforslag, som ogsaa gik ud paa Indførelsen af hemmelig Afstemning, hvilket jo ingenlunde er saa umuligt, naar vi have den høitærede Indenrigsministers Udtalelse for, at han ikke alene ikke er imod Indførelse af hemmelig Afstemning, men i det Hele taget maa siges at være gunstig stemt for den. Jeg føler mig ganske overbevist om, at dette vil være den rette Vej at gaa, og for vi gaa denne Vej og saae disse Reformspørgsmaal optagne under Et, komme vi ikke til noget Resultat med Hensyn til dette foreliggende Spørgsmaal, som jo egentlig slet ikke hæfter, efter som det, som jeg har udviklet, er aldeles ubetimeligt at vedtage en Lov herom i dette Øieblik.

Herefter skal jeg tillade mig et Par Bemærkninger om de foreliggende Ændringsforslag. Jeg kan altsaa paa hele Mindretallets Vegne erklære mig aldeles bestemt imod Hovedforslaget med de af Flertallet stillede Ændringsforslag. Raaring er i og for sig en temmelig meningsløs Ting, idet man foretager en Afstemning, som er i og for sig betydningsløs, og som mangfoldige Gange har vist sig at staa i bestemt Modstrid med det endelige Resultat. Jeg kan ikke indse, hvad Nytte den skal være til. Jeg mindes f. Ex. for mit eget Vedkommende, at jeg to Gange er falden ved Raaring; jeg har ganske vist haft Tilfredsstillelsen af den større Spænding og er saa bag efter bleven valgt med et ret anseeligt Flertal; men hele den Forbøl, jeg kan finde ved det, er ogsaa den dermed forbundne Spænding og Støffelse — forsaavidt Noget anser det for behageligt. Men skal der være hemmelig Afstemning bag efter, maa man være ganske sikker paa, at Raaringen vil være betydningsløs. Dette er imidlertid ikke min Hovedindvending mod de ærede Medlemmers Forslag, naar vi overhovedet skulle reformere paa dette Omraade. Nei, vor Tankegang er den, at vi ville være sikke paa, at Reformen saa vidt mulig skaber Lighed mellem de forskjellige Vælgere, saa at vi kunne faae et sandt og retfærdigt Udtryk for den Overbevisning, som maatte være til Stede. Men desuden maa jeg gjøre den ærede Ordfører opmærksom paa, at for at et saadant Resultat kan naas, er det fuldstændig umuligt at opretholde den nuværende Ordning med Valg paa et bestemt Sted i Valgtredsøen, hvor alle Vælgere samles, thi en Afhængighed for Vælgere skabes netop derved i meget betydelig Grad. De Vælgere, som skulle befordres 3—4 Mil til Valgstedet, og ingen Befordring have, ere i ganske særdeles Grad ringe stillede i Sammenligning med de fjørende Medborgere i Samfundet, og de maa altsaa enten tigge Befordring for at komme til Valgstedet eller lade sig den tilbyde, og det under den ganske bestemte Forudsætning, at saa har Vælgeren at stemme som den Mand, der fører for ham; man har jo hørt mange Exempler paa, at der er fjort Folk af vedkommende Rudste ind til Valgstedet, men naar de saa ikke have stemt, som disse vilde, have de faaet Lov til at gaa hjem om Natten. Naar vi skulle reformere paa dette Omraade, maa vi sørge